

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 10ης Ιανουαρίου 2006*

Στην υπόθεση C-178/03,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, η οποία ασκήθηκε στις 24 Απριλίου 2003,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον G. zur Hausen και από τις L. Ström van Lier και E. Righini, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου αρχικώς από τον C. Pennera και τον M. Moore και στη συνέχεια από τον M. Moore και τον K. Bradley, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου αρχικώς από τον B. Hoff-Nielsen και την M. Sims-Robertson και στη συνέχεια από την M. Sims-Robertson και την K. Michael,

καθών,

υποστηριζόμενων από

τη **Γαλλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τους G. de Bergues, F. Alabrune και E. Puisais, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

τη **Δημοκρατία της Φινλανδίας**, εκπροσωπούμενη από την T. Rynhä, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

το **Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας**, εκπροσωπούμενο από την R. Caudwell, επικουρούμενη από τον A. Dashwood, barrister, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνοντες,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, J. Makarczyk, C. Gulmann, P. Kūris και J. Klučka, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: J. Kokott
γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 7ης Απριλίου 2005,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 26ης Μαΐου 2005,

εικδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί με την προσφυγή της την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 304/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για τις εισαγωγές και εξαγωγές επικίνδυνων χημικών προϊόντων (ΕΕ L 63, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός), για τον λόγο ότι ο κανονισμός αυτός στηρίζεται στο άρθρο 175, παράγραφος 1, ΕΚ και όχι στο άρθρο 133 ΕΚ.

- 2 Συναφώς δεν αμφισβητείται ότι το τελευταίο αυτό άρθρο είχε επιλεγεί ως νομική βάση από την Επιτροπή, η οποία υπέβαλε στις 24 Ιανουαρίου 2002 πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με τις εισαγωγές και εξαγωγές επικίνδυνων χημικών προϊόντων (ΕΕ C 126 Ε, σ. 291). Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφού προέβη σε μη υποχρεωτική διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δυνάμει του άρθρου 133 ΕΚ, αποφάσισε ομόφωνα να μη δεχτεί την πρόταση της Επιτροπής και να αντικαταστήσει το άρθρο 133 ΕΚ με το άρθρο 175, παράγραφος 1, ΕΚ, το οποίο αποτελεί τη μόνη νομική βάση του προσβαλλόμενου κανονισμού, που εκδόθηκε από κοινού από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο κατά τη διαδικασία του άρθρου 251 ΕΚ.

Το νομικό πλαίσιο

- 3 Όπως προκύπτει από τις τέσσερις πρώτες αιτιολογικές σκέψεις του προσβαλλόμενου κανονισμού, με τον κανονισμό αυτό επιδιώκεται η επίτευξη δύο σκοπών. Πρώτον, η εφαρμογή των κανόνων της Σύμβασης του Ρότερνταμ σχετικά με τη διαδικασία συναίνεσης μετά από ενημέρωση όσον αφορά ορισμένα επικίνδυνα χημικά προϊόντα και φυτοφάρμακα στο διεθνές εμπόριο (στο εξής: Σύμβαση του Ρότερνταμ) —η οποία υπογράφηκε από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα στις 11 Σεπτεμβρίου 1998 και εγκρίθηκε εξ ονόματός της με την απόφαση 2003/106/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2002 (ΕΕ 2003, L 63, σ. 27)— χωρίς όμως να αποδυναμώνεται το επίπεδο προστασίας που παρέχεται στους πληθυσμούς των χωρών εισαγωγής και στο περιβάλλον βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 2455/92 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1992, σχετικά με τις εξαγωγές και τις εισαγωγές ορισμένων επικίνδυνων χημικών ουσιών (ΕΕ L 251, σ. 13), τον οποίο καταργεί και αντικαθιστά ο προσβαλλόμενος κανονισμός. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός αποσκοπεί όμως να προχωρήσει σε ορισμένα θέματα περισσότερο από ό,τι οι διατάξεις της εν λόγω Σύμβασης, καθόσον η τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού αναφέρει ρητά το άρθρο 15, παράγραφος 4, της Σύμβασης, το οποίο παρέχει στα συμβαλλόμενα μέρη το δικαίωμα να λαμβάνουν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, αυστηρότερα μέτρα για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος από εκείνα που προβλέπονται στη Σύμβαση.

- 4 Με το ίδιο πνεύμα, το άρθρο 1, παράγραφος 1, του προσβαλλόμενου κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Στόχος του παρόντος κανονισμού είναι:

- α) η εφαρμογή της Σύμβασης του Ρότερνταμ [...],
- β) η προώθηση της ανάληψης κοινών ευθυνών και συνεργατικών προσπαθειών στη διεθνή διακίνηση επικίνδυνων χημικών προκειμένου να προστατευθεί η ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον από δυνητικές βλάβες και
- γ) να συμβάλει στην περιβαλλοντικώς ορθή χρήση τους.

Οι στόχοι αυτοί επιτυγχάνονται με τη διευκόλυνση της ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με τα χαρακτηριστικά αυτών των χημικών προϊόντων, με την πρόβλεψη μιας διαδικασίας λήψεως αποφάσεων στο εσωτερικό της Κοινότητας για τις εισαγωγές και τις εξαγωγές τους και με τη διάδοση των αποφάσεων αυτών στα μέρη και σε άλλες χώρες, κατά περίπτωση.»

- 5 Από το άρθρο 1, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού προκύπτει εξάλλου ότι στόχος του είναι επίσης «να διασφαλιστεί ότι οι διατάξεις της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν στην ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων ουσιών [όπως έχει τροποποιηθεί], και της οδηγίας 1999/45/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης

Μαΐου 1999, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων παρασκευασμάτων [όπως έχει τροποποιηθεί], σχετικά με την ταξινόμηση, τη συσκευασία και την επισήμανση χημικών προϊόντων επικίνδυνων για τον άνθρωπο ή το περιβάλλον όταν διατίθενται στην αγορά στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, εφαρμόζονται επίσης σε όλα αυτά τα χημικά προϊόντα όταν εξάγονται από τα κράτη μέλη σε άλλα μέρη ή άλλες χώρες, εκτός εάν οι διατάξεις αυτές έρχονται σε αντίθεση με τυχόν ειδικές απαιτήσεις αυτών των μερών ή άλλων χωρών».

6 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, το οποίο αφορά το πεδίο εφαρμογής του, ο κανονισμός εφαρμόζεται σε:

α) ορισμένα επικίνδυνα χημικά που υπάγονται στη διαδικασία της συναίνεσης μετά από ενημέρωση [στο εξής: διαδικασία ΣΜΕ] βάσει της Σύμβασης του Ρότερνταμ [...],

β) ορισμένα επικίνδυνα χημικά που απαγορεύονται ή υπόκεινται σε αυστηρούς περιορισμούς στο πλαίσιο της Κοινότητας ή ενός κράτους μέλους και

γ) όλα τα εξαγόμενα χημικά όσον αφορά την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανσή τους.»

7 Η έννοια των παραπάνω όρων προσδιορίζεται με το άρθρο 3 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το οποίο επαναλαμβάνει σε μεγάλο βαθμό τους ορισμούς που περιέχονται στο άρθρο 2 της Σύμβασης του Ρότερνταμ. Αυτό συμβαίνει π.χ. με τις έννοιες «χημικό προϊόν», «απαγορευμένο χημικό προϊόν» ή «χημικό προϊόν

υποκείμενο σε αυστηρούς περιορισμούς», οι οποίες καλύπτουν κάθε χημικό του οποίου έχουν απαγορευτεί, με οριστική ρυθμιστική πράξη της Κοινότητας ή κράτους μέλους, «όλες» ή «σχεδόν όλες» αντίστοιχα οι χρήσεις για λόγους προστασίας της ανθρώπινης υγείας ή του περιβάλλοντος. Το ίδιο συμβαίνει επίσης με την έννοια «πολύ επικίνδυνο σκεύασμα φυτοφαρμάκου», το οποίο είναι «κάθε χημικό που παρασκευάζεται για χρήση ως φυτοφάρμακο, το οποίο προκαλεί σοβαρές επιδράσεις στην υγεία ή το περιβάλλον παρατηρούμενες σε σύντομο χρονικό διάστημα μετά από μία ή πολλαπλές εκθέσεις, υπό συνθήκες χρήσεως» (άρθρο 3, σημεία 9 έως 11 και 15). Το σημείο 14 του εν λόγω άρθρου 3 ορίζει τη διαδικασία ΣΜΕ ως τη «διαδικασία συναίνεσης μετά από ενημέρωση που θεσπίζεται από τη Σύμβαση».

- 8 Το άρθρο 5 του προσβαλλόμενου κανονισμού καθορίζει τις προϋποθέσεις συμμετοχής της Κοινότητας στη Σύμβαση του Ρότερνταμ και προβλέπει στο πρώτο εδάφιο, μεταξύ άλλων, ότι η συμμετοχή αυτή «αποτελεί κοινή ευθύνη της Επιτροπής και των κρατών μελών ιδιαίτερα για την τεχνική συνδρομή, [την] ανταλλαγή πληροφοριών και [τα] θέματα που αφορούν τη διευθέτηση διαφωνιών, τη συμμετοχή σε επικουρικά όργανα και [τις] ψηφοφορίες». Όσον αφορά τα διοικητικά καθήκοντα που προβλέπει η Σύμβαση σχετικά με τη διαδικασία ΣΜΕ και τη γνωστοποίηση εξαγωγής, από το δεύτερο εδάφιο του ίδιου αυτού άρθρου 5 προκύπτει ότι ασκούνται από την Επιτροπή, η οποία ενεργεί ως κοινή ορισθείσα αρχή για λογαριασμό όλων των εθνικών αρχών, τις οποίες έχουν ορίσει τα κράτη μέλη, σε στενή συνεργασία και διαβούλευση με αυτές. Στο πλαίσιο αυτό η Επιτροπή εξουσιοδοτείται, μεταξύ άλλων, να διαβιβάζει στα συμβαλλόμενα μέρη και στις άλλες χώρες τις κοινοτικές γνωστοποιήσεις εξαγωγής σύμφωνα με το άρθρο 7 του προσβαλλόμενου κανονισμού και να διαβιβάζει ή να παραλαμβάνει τις πληροφορίες και τις γνωστοποιήσεις των οριστικών ρυθμιστικών πράξεων που προβλέπει η Σύμβαση του Ρότερνταμ. Κατά το άρθρο 5, τρίτο εδάφιο, τελευταία περίοδος, του ίδιου κανονισμού, η Επιτροπή προσκομίζει επίσης στη γραμματεία που ιδρύεται με τη Σύμβαση τις «κοινοτικές απαντήσεις εισαγωγών για χημικά που υπάγονται στη διαδικασία ΣΜΕ σύμφωνα με το άρθρο 12».

- 9 Όπως προκύπτει από το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2, του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα χημικά προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού απαριθμούνται στο παράρτημα Ι του κανονισμού και υπόκεινται σε διαφορετικό καθεστώς, ανάλογα με το μέρος του παραρτήματος στο οποίο ανήκουν, ενώ είναι κάλλιστα δυνατό ορισμένα προϊόντα να περιλαμβάνονται

συγχρόνως σε περισσότερα από ένα μέρη του παραρτήματος και να υπόκεινται συνεπώς σε διάφορα καθεστώτα. Κατά την παράγραφο 2 του ίδιου αυτού άρθρου, τα χημικά προϊόντα που περιλαμβάνονται στο μέρος 1 του εν λόγω παραρτήματος υπόκεινται σε γνωστοποίηση εξαγωγής, η οποία περιλαμβάνει ορισμένα στοιχεία που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙΙ του προσβαλλόμενου κανονισμού και αφορούν κυρίως την ουσία ή το παρασκεύασμα που πρόκειται να εξαχθεί, την ταυτότητά του, τις φυσικοχημικές, τοξικολογικές και οικοτοξικολογικές ιδιότητές του, καθώς και τις προφυλάξεις που πρέπει να λαμβάνονται κατά τη χρήση του. Τα προϊόντα που απαριθμούνται στο μέρος 2 του παραρτήματος Ι του εν λόγω κανονισμού και ενέχουν ιδιαίτερους κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον όχι μόνο υπόκεινται στη διαδικασία γνωστοποίησης των εξαγωγών που προβλέπει το άρθρο 7 του προσβαλλόμενου κανονισμού, αλλά ανταποκρίνονται επίσης στα κριτήρια υπαγωγής τους στη διαδικασία ΣΜΕ, την οποία προβλέπει το άρθρο 10 του κανονισμού αυτού. Όσον αφορά τα προϊόντα που απαριθμούνται στο μέρος 3 του εν λόγω παραρτήματος Ι, τα προϊόντα αυτά αντιστοιχούν γενικά στα προϊόντα που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙΙ της Σύμβασης του Ρότερνταμ και επομένως υπόκεινται στην ίδια τη διαδικασία ΣΜΕ. Οι ειδικότερες υποχρεώσεις σχετικά με τις εισαγωγές και τις εξαγωγές των τελευταίων αυτών προϊόντων περιγράφονται λεπτομερέστερα στα άρθρα 12 και 13 του προσβαλλόμενου κανονισμού.

- 10 Το άρθρο 7 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το οποίο αφορά, όπως τονίστηκε στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας απόφασης, τη διαδικασία γνωστοποίησης των εξαγωγών, προβλέπει κυρίως ότι, όταν ο εξαγωγέας πρόκειται να εξαγάγει χημικό προϊόν περιλαμβανόμενο στο μέρος 1 του παραρτήματος Ι από την Κοινότητα προς ένα συμβαλλόμενο μέρος ή άλλη χώρα, ο εξαγωγέας αυτός πρέπει να το γνωστοποιήσει στην ορισθείσα εθνική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα του. Η αρχή αυτή, αφού ελέγξει αν τα σχετικά στοιχεία ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του παραρτήματος ΙΙΙ του κανονισμού, διαβιβάζει την παραληφθείσα γνωστοποίηση στην Επιτροπή, η οποία αφενός λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα, ώστε να διασφαλίσει ότι οι αρμόδιες αρχές του συμβαλλόμενου μέρους ή της χώρας εισαγωγής θα λάβουν την εν λόγω γνωστοποίηση πριν από την κατά κυριολεξία εξαγωγή και αφετέρου καταχωρίζει τη γνωστοποίηση αυτή σε βάση δεδομένων στην οποία έχει πρόσβαση το κοινό.
- 11 Το άρθρο 7, παράγραφος 3, του προσβαλλόμενου κανονισμού διευκρινίζει ότι ο εξαγωγέας πρέπει να προβαίνει σε νέα γνωστοποίηση εξαγωγής κάθε φορά που πραγματοποιούνται εξαγωγές μετά από αλλαγές στην κοινοτική νομοθεσία σχετικά με την εμπορία, τη χρήση ή επισήμανση των οικείων ουσιών ή όποτε η σύνθεση του οικείου παρασκευάσματος μεταβληθεί ώστε να αλλάξει και η επισήμανση του εν λόγω παρασκευάσματος. Από την παράγραφο 4 του ίδιου αυτού άρθρου προκύπτει

πάντως ότι επιτρέπεται η πλήρης ή μερική παρέκκλιση από τη διαδικασία γνωστοποίησης που περιγράφηκε παραπάνω, «όταν η εξαγωγή κάποιου χημικού έχει σχέση με κατάσταση έκτακτης ανάγκης στην οποία οποιαδήποτε καθυστέρηση μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία ή το περιβάλλον στο μέρος ή [στη] χώρα εισαγωγής».

- 12 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 5, του προσβαλλόμενου κανονισμού, οι υποχρεώσεις σχετικά με τη διαδικασία γνωστοποίησης των εξαγωγών παύουν πάντως να ισχύουν όταν, πρώτον, το χημικό προϊόν υπόκειται στη διαδικασία ΣΜΕ, δεύτερον, η χώρα εισαγωγής που αποτελεί μέρος στη Σύμβαση έχει απαντήσει στη γραμματεία σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 2, της Σύμβασης για το εάν συναινεί ή όχι στην εισαγωγή του χημικού προϊόντος και, τρίτον, η Επιτροπή έχει λάβει τις εν λόγω πληροφορίες από τη γραμματεία και τις έχει διαβιβάσει στα κράτη μέλη. Το δεύτερο εδάφιο της εν λόγω παραγράφου 5 διευκρινίζει πάντως ότι η διάταξη αυτή «δεν εφαρμόζεται όταν η χώρα εισαγωγής, που αποτελεί μέρος στη Σύμβαση, απαιτήσει ρητώς τη συνέχιση της γνωστοποίησης εξαγωγών από τα μέρη εξαγωγής».
- 13 Υποχρεώσεις παρόμοιες με τις προβλεπόμενες από το άρθρο 7 του προσβαλλόμενου κανονισμού προβλέπει το άρθρο 8 του ίδιου κανονισμού, όσον αφορά τις εισαγωγές στην Κοινότητα χημικών προϊόντων που απαγορεύονται ή στα οποία έχουν επιβληθεί αυστηροί περιορισμοί από άλλο συμβαλλόμενο μέρος ή άλλη χώρα, ενώ το άρθρο 9 του κανονισμού καλεί τους εισαγωγείς και εξαγωγείς χημικών προϊόντων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι του κανονισμού να ενημερώνουν κατ' έτος τις ορισθείσες εθνικές αρχές του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένοι για τις ποσότητες χημικών προϊόντων που εισήγαγαν ή εξήγαγαν κατά το προηγούμενο έτος. Με βάση τα στοιχεία που συλλέγονται κατ' αυτό τον τρόπο, τα κράτη μέλη παρέχουν συγκεντρωτικές πληροφορίες στην Επιτροπή, η οποία, αφού τις συνοψίσει σε κοινοτικό επίπεδο, θέτει τις μη εμπιστευτικές πληροφορίες στη διάθεση του κοινού.
- 14 Το άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, του προσβαλλόμενου κανονισμού προβλέπει ότι η Επιτροπή γνωστοποιεί στη γραμματεία τα χημικά προϊόντα που ανταποκρίνονται στα κριτήρια υπαγωγής τους στη διαδικασία ΣΜΕ και ενημερώνει τη γραμματεία

αυτή κάθε φορά που νέα προϊόντα ανταποκρίνονται στα κριτήρια αυτά και προστίθενται στο μέρος 2 του παραρτήματος I του κανονισμού αυτού. Η γνωστοποίηση αυτή υποβάλλεται όσο το δυνατόν συντομότερα μετά την έκδοση της τελικής κοινοτικής ρυθμιστικής πράξης με την οποία απαγορεύεται ή τίθεται υπό αυστηρούς περιορισμούς το οικείο χημικό προϊόν και πρέπει να παρέχει όλα τα στοιχεία που απαιτούνται κατά το παράρτημα II του κανονισμού σχετικά, μεταξύ άλλων, με τις φυσικοχημικές, τοξικολογικές και οικοτοξικολογικές ιδιότητες του προϊόντος, καθώς και με τους κινδύνους που ενέχει το προϊόν για την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον.

- 15 Το άρθρο 10, παράγραφος 6, του προσβαλλόμενου κανονισμού καλεί επιπλέον την Επιτροπή να διαβιβάζει πάραυτα στα κράτη μέλη τις πληροφορίες που λαμβάνει από τη γραμματεία σχετικά με τα χημικά που γνωστοποιούνται ως απαγορευμένα ή υποκείμενα σε αυστηρούς περιορισμούς από άλλα συμβαλλόμενα μέρη και να εκτιμά, «σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, την ανάγκη πρότασης μέτρων σε κοινοτικό επίπεδο, ώστε να προληφθούν τυχόν απαράδεκτοι κίνδυνοι για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον στο εσωτερικό της Κοινότητας».
- 16 Όπως τονίστηκε με τη σκέψη 9 της παρούσας απόφασης, τα άρθρα 12 και 13 του προσβαλλόμενου κανονισμού αφορούν ειδικότερα τα προϊόντα που υπόκεινται στη διαδικασία ΣΜΕ και απαριθμούνται στο μέρος 3 του παραρτήματος I του κανονισμού αυτού. Τα άρθρα αυτά, τα οποία αντιστοιχούν στα άρθρα 10 και 11 της Σύμβασης του Ρότερνταμ, προβλέπουν τις υποχρεώσεις σχετικά με τις εισαγωγές και τις εξαγωγές αντίστοιχα χημικών προϊόντων, εκτός από την υποχρέωση γνωστοποίησης.
- 17 Όσον αφορά τις εισαγωγές χημικών προϊόντων που απαγορεύονται ή υπόκεινται σε αυστηρούς περιορισμούς, το άρθρο 12, παράγραφος 1, του προσβαλλόμενου κανονισμού προβλέπει ότι η Επιτροπή, όταν λαμβάνει από τη γραμματεία καθοδηγητικό έγγραφο απόφασης για την καταχώριση νέου χημικού προϊόντος στο παράρτημα III της Σύμβασης του Ρότερνταμ, το διαβιβάζει πάραυτα στα κράτη μέλη. Η Επιτροπή λαμβάνει στη συνέχεια, εξ ονόματος της Κοινότητας, οριστική ή προσωρινή απόφαση για τη μελλοντική εισαγωγή στην Κοινότητα του οικείου χημικού προϊόντος, «σύμφωνα με την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία». Σύμφωνα με

τις παραγράφους 1 και 4 του ίδιου αυτού άρθρου 12, η απόφαση αυτή, η οποία συνίσταται σε άδεια (συνοδευόμενη ενδεχομένως από όρους) ή σε απαγόρευση εισαγωγής, ανακοινώνεται στη γραμματεία, συνοδευόμενη από περιγραφή του νομοθετικού ή διοικητικού μέτρου στο οποίο βασίζεται.

- 18 Στην περίπτωση χημικού προϊόντος που έχει απαγορευτεί ή υπόκειται σε αυστηρούς περιορισμούς από τη νομοθεσία ενός ή περισσότερων κρατών μελών, το άρθρο 12, παράγραφος 2, του προσβαλλόμενου κανονισμού προβλέπει την υποχρέωση της Επιτροπής να λαμβάνει υπόψη της τις πληροφορίες αυτές κατά την απόφασή της για την εισαγωγή του εν λόγω προϊόντος, εφόσον υποβληθεί γραπτή αίτηση από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ή τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, ενώ η παράγραφος 6 του εν λόγω άρθρου 12 καλεί επίσης την Επιτροπή, όπως και το άρθρο 10, παράγραφος 6, του κανονισμού, να εκτιμά, «σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, [...] την ανάγκη υποβολής πρότασης μέτρων, σε κοινοτικό επίπεδο, ώστε να προληφθούν απαράδεκτοι κίνδυνοι για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον στο εσωτερικό της Κοινότητας, λαμβάνοντας υπόψη τις πληροφορίες που περιέχονται στο καθοδηγητικό έγγραφο απόφασής».
- 19 Το άρθρο 13 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το οποίο αφορά τις εξαγωγές χημικών προϊόντων που έχουν απαγορευτεί ή υπόκεινται σε αυστηρούς περιορισμούς, περιλαμβάνει διάφορους κανόνες με τους οποίους επιδιώκεται η διασφάλιση της τήρησης των αποφάσεων που έχουν λάβει τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη ή οι άλλες χώρες όσον αφορά την εισαγωγή των προϊόντων αυτών στο έδαφός τους. Το άρθρο αυτό προβλέπει έτσι την υποχρέωση της Επιτροπής να διαβιβάζει πάραυτα στα κράτη μέλη και στις ευρωπαϊκές βιομηχανικές ενώσεις τις πληροφορίες τις οποίες λαμβάνει από τη γραμματεία, π.χ. με τη μορφή εγκυκλίων, σχετικά με χημικά που υπόκεινται στη διαδικασία ΣΜΕ, καθώς και τις αποφάσεις των συμβαλλόμενων μερών εισαγωγής σχετικά με τους όρους εισαγωγής τέτοιων προϊόντων (άρθρο 13, παράγραφος 1), και την υποχρέωση των κρατών μελών να γνωστοποιούν τις διαβιβασθείσες από την Επιτροπή απαντήσεις σε όσους ενδιαφέρονται στα πλαίσια της διαδικασίας τους (άρθρο 13, παράγραφος 3). Η παράγραφος 4 του εν λόγω άρθρου 13 διευκρινίζει ότι οι εξαγωγείς συμμορφώνονται με τις αποφάσεις που περιέχονται σε κάθε απάντηση «το αργότερο μέσα σε έξι μήνες αφότου η γραμματεία πρωτοπληροφορήσει την Επιτροπή για μια τέτοια απάντηση».

20 Η παράγραφος 6 του ίδιου άρθρου προβλέπει τα εξής:

«Χημικά περιλαμβανόμενα στο μέρος 2 ή 3 του παραρτήματος I εξάγονται:

- α) μόνον εφόσον ο εξαγωγέας έχει ζητήσει και λάβει ρητή συναίνεση για την εισαγωγή μέσω της ορισθείσας εθνικής του αρχής και της ορισθείσας εθνικής αρχής του μέρους εισαγωγής ή σχετικής αρμόδιας αρχής σε άλλη χώρα εισαγωγής ή

- β) στην περίπτωση χημικών που περιλαμβάνονται στο μέρος 3 του παραρτήματος I, εφόσον στην τελευταία εγκύκλιο που έχει εκδοθεί από τη γραμματεία βάσει της παραγράφου 1 αναφέρεται ότι το μέρος εισαγωγής έχει δώσει τη συναίνεσή του για την εισαγωγή.»

21 Με το ίδιο πνεύμα, το άρθρο 13, παράγραφος 7, του προσβαλλόμενου κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Ουδέν χημικό προϊόν εξάγεται αργότερα από έξι μήνες πριν από την ημερομηνία λήξης του, εφόσον υφίσταται τέτοια ημερομηνία ή απορρέει από την ημερομηνία παραγωγής του, εκτός αν οι εγγενείς του ιδιότητες καθιστούν αυτό πρακτικώς αδύνατον. Ειδικότερα, στην περίπτωση των φυτοφαρμάκων, οι εξαγωγείς διασφαλίζουν ότι το μέγεθος και η συσκευασία των δοχείων των φυτοφαρμάκων είναι τέτοια ώστε να ελαχιστοποιούνται οι κίνδυνοι δημιουργίας πεπαλαιωμένων αποθεμάτων.»

22 Τέλος, η παράγραφος 8 του εν λόγω άρθρου 13 έχει ως εξής:

«Κατά την εξαγωγή φυτοφαρμάκων, οι εξαγωγείς διασφαλίζουν ότι η επισήμανση περιλαμβάνει ειδικές πληροφορίες για τις συνθήκες αποθήκευσης και τη σταθερότητα κατά την αποθήκευση υπό τις κλιματικές συνθήκες του μέρους ή της άλλης χώρας εισαγωγής. Επιπλέον, διασφαλίζουν ότι τα εξαγόμενα φυτοφάρμακα είναι σύμφωνα με τις προδιαγραφές καθαρότητας που καθορίζονται από την κοινοτική νομοθεσία.»

23 Το άρθρο 14 του προσβαλλόμενου κανονισμού αφορά την ιδιαίτερη περίπτωση των αντικειμένων που περιέχουν χημικά προϊόντα παρατιθέμενα στα μέρη 2 ή 3 του παραρτήματος I του κανονισμού αυτού —τα αντικείμενα αυτά υπόκεινται, κατά την παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου 14, στη διαδικασία γνωστοποίησης εξαγωγής που θεσπίζεται στο άρθρο 7— και την περίπτωση των χημικών προϊόντων που δημιουργούν ιδιαίτερες ανησυχίες για την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον —και των οποίων η εξαγωγή απαγορεύεται πλήρως κατά την παράγραφο 2 του ίδιου αυτού άρθρου 14. Τα δε άρθρα 15 και 16 του κανονισμού αφορούν τις πληροφορίες για τις διαμετακομίσεις και τις πληροφορίες που πρέπει να συνοδεύουν τα εξαγόμενα χημικά αντιστοίχως. Τα χημικά αυτά υπόκεινται στους κανόνες συσκευασίας και επισήμανσης που έχουν θεσπιστεί με τις σχετικές κοινοτικές διατάξεις και, ενδεχομένως, στην υποχρέωση αναγραφής στην ετικέτα της ημερομηνίας παραγωγής και της ημερομηνίας λήξης των προϊόντων αυτών (άρθρο 16, παράγραφοι 1 και 2). Το άρθρο 16, παράγραφος 3, του προσβαλλόμενου κανονισμού προβλέπει εξάλλου ότι ο εξαγωγέας στέλνει σε κάθε εισαγωγή χημικών προϊόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού δελτίο δεδομένων ασφαλείας σύμφωνα με την οδηγία 91/155/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 1991, περί προσδιορισμού και καθορισμού των λεπτομερών κανόνων για το σύστημα ειδικής πληροφόρησης σχετικά με τα επικίνδυνα παρασκευάσματα κατ' εφαρμογή του άρθρου 10 της οδηγίας 88/379/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 76, σ. 35).

24 Τα τελευταία άρθρα του προσβαλλόμενου κανονισμού αφορούν τις υποχρεώσεις των εθνικών αρχών στις οποίες έχει ανατεθεί ο έλεγχος των εισαγωγών και των εξαγωγών (άρθρο 17), τη θέσπιση από τα κράτη μέλη ενός συστήματος «αποτελεσματικών, ανάλογων και αποτρεπτικών» κυρώσεων σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του εν λόγω κανονισμού (άρθρο 18), την τακτική

διαβίβαση στην Επιτροπή των πληροφοριών που διαθέτουν τα κράτη μέλη σχετικά με τη λειτουργία των διαδικασιών που προβλέπονται από τον κανονισμό αυτό και την κατάρτιση συνοπτικής έκθεσης από την Επιτροπή (άρθρο 21), την ενημέρωση των παραρτημάτων του κανονισμού «βάσει των εξελίξεων στο πλαίσιο της κοινοτικής νομοθεσίας και της Σύμβασης» (άρθρο 22) και τη σύνταξη από την Επιτροπή τεχνικών καθοδηγητικών σημειωμάτων για τη διευκόλυνση της καθημερινής εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού (άρθρο 23). Τα δε άρθρα 19 και 20 του ίδιου αυτού κανονισμού κάνουν λόγο για την ανάγκη ανταλλαγής πληροφοριών και τεχνικής βοήθειας, ιδίως υπέρ των αναπτυσσόμενων χωρών και των χωρών με μεταβατικές οικονομίες, και η χρησιμοποιούμενη στα άρθρα αυτά διατύπωση είναι παραπλήσια της διατύπωσης των άρθρων 14 και 16 της Σύμβασης του Ρότερνταμ.

Αιτήματα των διαδίκων

25 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό,
- να αποφανθεί ότι τα αποτελέσματα του κανονισμού αυτού πρέπει να διατηρηθούν σε ισχύ έως ότου το Συμβούλιο εκδώσει νέο κανονισμό και
- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

26 Το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ζητούν από το Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη και να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

- 27 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2003 επιτράπηκε στη Γαλλική Δημοκρατία, στη Δημοκρατία της Φινλανδίας και στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας να παρέμβουν στην υπό κρίση υπόθεση υπέρ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Επί της προσφυγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 28 Η Επιτροπή προβάλλει ένα και μόνο λόγο ακύρωσης, και συγκεκριμένα την παραβίαση της Συνθήκης ΕΚ λόγω της επιλογής εσφαλμένης νομικής βάσης. Η Επιτροπή ισχυρίζεται συγκεκριμένα ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αποτελεί κυρίως μέσο ρύθμισης του διεθνούς εμπορίου ορισμένων επικίνδυνων χημικών προϊόντων και επομένως εντάσσεται στην κοινή εμπορική πολιτική και όχι στην κοινοτική πολιτική περιβάλλοντος. Για τον λόγο αυτό έπρεπε συνεπώς να έχει εκδοθεί υπό μορφή κανονισμού του Συμβουλίου με βάση το άρθρο 133 ΕΚ και όχι υπό μορφή κανονισμού του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου με βάση το άρθρο 175, παράγραφος 1, ΕΚ. Κατά την Επιτροπή, το συμπέρασμα αυτό συνάγεται τόσο από μια απλή ανάγνωση του προοιμίου του προσβαλλόμενου κανονισμού, όπου παρατίθενται οι σκοποί που επιδιώκουν οι συντάκτες του, όσο και από την ανάλυση του περιεχομένου του.
- 29 Όσον αφορά, πρώτον, τους σκοπούς του κανονισμού, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι συνάγονται ήδη από τον τίτλο του, όπου γίνεται λόγος για τις «εξαγωγές» και τις «εισαγωγές» επικίνδυνων χημικών προϊόντων. Η χρήση των όρων αυτών και η διακηρυσσόμενη στην τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού βούληση να τεθεί σε εφαρμογή η Σύμβαση του Ρότερνταμ χωρίς να αποδυναμωθούν κατά κανένα τρόπο τα αποτελέσματα της κοινοτικής νομοθεσίας που ισχύει για τις εξαγωγές και τις εισαγωγές επικίνδυνων χημικών προϊόντων αποδεικνύουν σαφώς ότι ο

κανονισμός αυτός επιδιώκει πρωταρχικά εμπορικούς σκοπούς, καθόσον προορίζεται να ρυθμίσει το εμπόριο των προϊόντων αυτών μεταξύ της Κοινότητας και των τρίτων κρατών.

- 30 Κατά την Επιτροπή, το άρθρο 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού, στο οποίο διακηρύσσονται οι στόχοι που επιδιώκουν οι συντάκτες του, αντανακλά άλλωστε άμεσα την παραπάνω μέριμνα, αφού κατά την παράγραφο 1, στοιχείο α', του άρθρου αυτού, στόχος του προσβαλλόμενου κανονισμού είναι «η εφαρμογή της Σύμβασης του Ρότερνταμ». Η Σύμβαση όμως αυτή αποτελεί οπωσδήποτε μέρος της κοινής εμπορικής πολιτικής, αφού αφορά τη διαδικασία της συναίνεσης μετά από ενημέρωση για τα επικίνδυνα χημικά προϊόντα και φυτοφάρμακα στο διεθνές εμπόριο. Οι στόχοι που διακηρύσσονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του εν λόγω κανονισμού αποτελούν απλώς επανάληψη των στόχων που παρατίθενται στο άρθρο 1 της Σύμβασης του Ρότερνταμ.
- 31 Το δε άρθρο 1, παράγραφος 2, του προσβαλλόμενου κανονισμού εντάσσεται, κατά την Επιτροπή, στην ίδια προοπτική εμπορικού χαρακτήρα, διότι καλεί την Κοινότητα να μεριμνά ώστε οι κοινοτικές διατάξεις σχετικά με την ταξινόμηση, τη συσκευασία και την επισήμανση των επικίνδυνων χημικών ουσιών, οι οποίες ισχύουν για τις ουσίες αυτές όταν διατίθενται στην κοινοτική αγορά, να εφαρμόζονται επίσης στις ουσίες αυτές όταν εξάγονται προς άλλα συμβαλλόμενα μέρη ή άλλες χώρες. Το εμπόριο των ουσιών αυτών μεταξύ Κοινότητας και τρίτων κρατών αποτελεί συνεπώς βασικό στόχο του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- 32 Η ανάλυση του ίδιου του περιεχομένου του προσβαλλόμενου κανονισμού επιβεβαιώνει επίσης, κατά την Επιτροπή, την ορθότητα της άποψης ότι ο κανονισμός αποτελεί κυρίως μέσο εμπορικού χαρακτήρα. Η Επιτροπή παραπέμπει συναφώς στα άρθρα 6 έως 16 του κανονισμού αυτού, τα οποία περιλαμβάνουν τους κανόνες που εφαρμόζονται στις εξαγωγές και στις εισαγωγές επικίνδυνων χημικών προϊόντων και τα οποία αποτελούν, κατά την Επιτροπή, τις βασικότερες διατάξεις του εν λόγω κανονισμού, καθώς και στο άρθρο 3 του κανονισμού, το οποίο ορίζει

στα σημεία 16 και 17 τις έννοιες «εξαγωγή» και «εισαγωγή» σε συνάρτηση με τις τελωνειακές διαδικασίες που εφαρμόζονται στην Κοινότητα. Κατά την Επιτροπή, η παραπομπή αυτή σημαίνει κατ' ανάγκη ότι η διακίνηση των επίμαχων εν προκειμένω προϊόντων εξομοιώνεται με το εμπόριο των προϊόντων αυτών και επομένως υπόκειται στους ίδιους κανόνες.

- 33 Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η ταξινόμηση, η επισήμανση, η χρήση ή η διάθεση στην αγορά των χημικών προϊόντων που καλύπτονται από τον προσβαλλόμενο κανονισμό διέπονται, στο κοινοτικό δίκαιο, από ένα σύνολο οδηγιών που στηρίζονται όλες, πλην μιας εξαιρέσεως, στο άρθρο 95 ΕΚ ή στο άρθρο 100 της Συνθήκης ΕΟΚ (που έγινε, κατόπιν τροποποιήσεως, το άρθρο 100 της Συνθήκης ΕΚ, το οποίο αποτελεί πλέον το άρθρο 94 ΕΚ) ή στο άρθρο 100 Α της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 95 ΕΚ). Επομένως, τα κράτη μέλη που επιθυμούν να απαγορεύσουν ή να περιορίσουν τη χρήση χημικού προϊόντος για το οποίο δεν έχει ληφθεί μέτρο κοινοτικής εναρμόνισης πρέπει να επικαλεστούν το άρθρο 30 ΕΚ για να αιτιολογήσουν την απαγόρευση ή τον περιορισμό αυτό, ή να ζητήσουν να ισχύσει παρέκκλιση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 95, παράγραφοι 4 ή 5, ΕΚ. Εφόσον τα κράτη μέλη δεν μπορούν να εφαρμόζουν διαφορετικές εθνικές διατάξεις στην Κοινότητα, αν δεν έχουν επιτύχει να ισχύσει τέτοια παρέκκλιση, δεν μπορεί να επιτραπεί στα κράτη αυτά να εφαρμόζουν κανόνες που να συνιστούν παρέκκλιση, όσον αφορά τις εισαγωγές και τις εξαγωγές επικίνδυνων χημικών προϊόντων. Το εμπόριο των προϊόντων αυτών με τα τρίτα κράτη πρέπει οπωσδήποτε να διέπεται από ενιαία ρύθμιση, ώστε να αποφεύγεται η εμφάνιση ενδεχόμενων στρεβλώσεων στο ενδοκοινοτικό εμπόριο. Το άρθρο 133 ΕΚ συνιστά επομένως την ενδεδειγμένη νομική βάση για τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

- 34 Τέλος, η Επιτροπή, αφού υπενθυμίζει ότι από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η κοινή εμπορική πολιτική προορίζεται εξ ορισμού να ερμηνεύεται ευρέως, εκφράζει τη λύπη της για τη διεύρυνση του καθ' ύλην πεδίου εφαρμογής του προσβαλλόμενου κανονισμού, με σκοπό να περιληφθούν και ορισμένα προϊόντα που δεν περιλαμβάνονταν στην αρχική της πρόταση, και συγκεκριμένα τα επικίνδυνα χημικά προϊόντα που απαγορεύονται ή υπόκεινται σε αυστηρούς περιορισμούς μόνο σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη. Η τροποποίηση αυτή, όπως και η διευκρίνιση του άρθρου 5, πρώτο εδάφιο, του προσβαλλόμενου

κανονισμού, ότι δηλαδή η συμμετοχή της Κοινότητας στη Σύμβαση αποτελεί, για ορισμένα θέματα που μνημονεύει το άρθρο αυτό, «κοινή ευθύνη της Επιτροπής και των κρατών μελών», αντιβαίνουν σαφώς στην επιδιωκόμενη σε κοινοτικό επίπεδο εναρμόνιση, αφού φαίνεται να θεωρούν δεδομένη την ύπαρξη τέτοιων εθνικών απαγορεύσεων ή περιορισμών, καθόσον μόνο το άρθρο 10, παράγραφος 7, του προσβαλλόμενου κανονισμού αναφέρεται στην υποχρέωση τήρησης της κοινοτικής νομοθεσίας.

- 35 Αντίθετα, οι καθών υποστηρίζουν ότι με τη διευκρίνιση του άρθρου 5, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού επιδιώκεται μόνο να τονιστεί εντονότερα ο μικτός χαρακτήρας της συμμετοχής της Κοινότητας και των κρατών μελών στη Σύμβαση του Ρότερνταμ. Κατά τους καθών, η διεύρυνση του καθ' ύλη πεδίου εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού, ώστε να περιληφθούν και τα επικίνδυνα προϊόντα που απαγορεύονται ή υπόκεινται σε αυστηρούς περιορισμούς σε ορισμένα μόνο κράτη μέλη, αποτελεί μια επιπλέον απόδειξη της σημασίας που αποδίδουν οι καθών στην προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, αφού στο δυνητικό πεδίο εφαρμογής του προσβαλλόμενου κανονισμού προστέθηκαν ορισμένα επιπλέον προϊόντα, τα οποία δεν περιελάμβανε η πρόταση της Επιτροπής. Συναφώς το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο παραπέμπουν στο άρθρο 15, παράγραφος 4, της Σύμβασης του Ρότερνταμ, το οποίο επιτρέπει στα συμβαλλόμενα μέρη να λαμβάνουν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, αυστηρότερα μέτρα «για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος» από εκείνα που προβλέπονται στη Σύμβαση, καθώς και στην τέταρτη και στη δέκατη έβδομη αιτιολογική σκέψη του προσβαλλόμενου κανονισμού, όπου γίνεται λόγος για την ανάγκη «να υπάρξει υπέρβαση των διατάξεων της Σύμβασης από ορισμένες πλευρές» και αντίστοιχα να διασφαλιστεί σε κάθε περίπτωση η «ορθή διαχείριση των χημικών προϊόντων».

- 36 Όσον αφορά εξάλλου το ίδιο το περιεχόμενο του εν λόγω κανονισμού, οι καθών και οι παρεμβαίνοντες συμφωνούν κατ' ουσία με την εκτίμηση της Επιτροπής σχετικά με τη σπουδαιότητα των μηχανισμών που προβλέπουν τα άρθρα 6 έως 16 του ίδιου αυτού κανονισμού, αλλά υποστηρίζουν ότι οι μηχανισμοί αυτοί μαρτυρούν περισσότερο ότι ο νομοθέτης έχει τη βούληση να προστατεύσει την υγεία των ανθρώπων και το περιβάλλον από τα ολέθρια αποτελέσματα μιας ανεξέλεγκτης χρησιμοποίησης των επικίνδυνων χημικών προϊόντων παρά ότι λαμβάνεται μέριμνα για τη ρύθμιση ή την προώθηση της πραγματικής τους εμπορίας. Συναφώς οι εν

λόγω διάδικοι επικαλούνται το άρθρο 1, παράγραφος 2, του προσβαλλόμενου κανονισμού, το οποίο παραπέμπει ρητά στις κοινοτικές διατάξεις που εφαρμόζονται στην ταξινόμηση, τη συσκευασία και την επισήμανση των επικίνδυνων για τον άνθρωπο ή το περιβάλλον χημικών προϊόντων, καθώς και τα άρθρα 10, παράγραφος 6, και 12, παράγραφος 6, του ίδιου κανονισμού, όπου γίνεται λόγος για τη δυνατότητα της Επιτροπής να εκτιμά, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, την ανάγκη πρότασης μέτρων σε κοινοτικό επίπεδο, ώστε να προληφθούν τυχόν απαράδεκτοι κίνδυνοι για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον στο εσωτερικό της Κοινότητας.

37 Κατά τη Φινλανδική Κυβέρνηση, τα άρθρα 17 έως 21 του προσβαλλόμενου κανονισμού διαπνέονται εξάλλου από την ίδια υγειονομική και περιβαλλοντική μέριμνα, αφού θέτουν συγκεκριμένες προϋποθέσεις τόσο για την παρακολούθηση και την τήρηση των υποχρεώσεων που προβλέπουν η Σύμβαση του Ρότερνταμ και ο εν λόγω κανονισμός, όσο και για τη θέσπιση ενός συστήματος αποτελεσματικών κυρώσεων σε περίπτωση παράβασης των διατάξεών τους.

38 Όσον αφορά, στη συνέχεια, το επιχείρημα της Επιτροπής ότι οι συναλλαγές με αντικείμενο επικίνδυνα χημικά προϊόντα πρέπει οπωσδήποτε να ρυθμίζονται στο πλαίσιο της κοινής εμπορικής πολιτικής, ώστε να αποφεύγεται η εμφάνιση ενδεχόμενων στρεβλώσεων στο ενδοκοινοτικό εμπόριο, οι καθών τονίζουν ότι δεν έχει σημειωθεί στο παρελθόν καμία σημαντική στρέβλωση, μολονότι οι επίμαχοι κανόνες είχαν θεσπιστεί στο πλαίσιο της πολιτικής περιβάλλοντος, και ότι επιπλέον οι κανόνες αυτοί, όταν θεσπίζονται σε κοινοτικό επίπεδο για τη ρύθμιση του εμπορίου επικίνδυνων προϊόντων, είναι ούτως ή άλλως δεσμευτικοί για τα κράτη μέλη και τους επιχειρηματίες, ανεξάρτητα από τη νομική βάση που χρησιμοποιήθηκε για τη θέσπισή τους. Επομένως, τα εθνικά μέτρα που θεσπίζουν τα κράτη μέλη πρέπει να είναι οπωσδήποτε σύμφωνα με αυτούς τους κοινούς κανόνες και την εφαρμοστέα κοινοτική νομοθεσία, πράγμα που άλλωστε προκύπτει σαφώς από το άρθρο 10, παράγραφος 7, του προσβαλλόμενου κανονισμού.

- 39 Τέλος, το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο αναφέρονται, όπως και με τα υπομνήματα που κατέθεσαν στο πλαίσιο της εκδίκασης της προσφυγής της Επιτροπής κατά της απόφασης 2003/106, με την οποία εγκρίθηκε η Σύμβαση του Ρότερνταμ εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (βλ. συναφώς τη σημερινή απόφαση C-94/03, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, που δεν έχει δημοσιευτεί ακόμη στη Συλλογή), σε πολλές κοινοτικές πράξεις που περιλαμβάνουν επίσης διατάξεις εμπορικής φύσης, αλλά στηρίζονται, λόγω του ότι έχουν κυρίως περιβαλλοντικούς στόχους, στο άρθρο 175, παράγραφος 1, ΕΚ, στο άρθρο 130 Σ της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 175 ΕΚ) ή στο άρθρο 130 Σ της Συνθήκης ΕΟΚ (που έγινε, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 130 Σ της Συνθήκης ΕΚ). Αυτό συμβαίνει π.χ. με τους κανονισμούς (ΕΟΚ) 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και έξοδο τους (ΕΕ L 30, σ. 1), και (ΕΚ) 338/97 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την προστασία των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας με τον έλεγχο του εμπορίου τους (ΕΕ 1997, L 61, σ. 1), καθώς και με τον κανονισμό 2455/92, τον οποίο καταργεί ρητά και αντικαθιστά ο προσβαλλόμενος κανονισμός. Η ύπαρξη συνέχειας μεταξύ του κανονισμού 2455/92 και του προσβαλλόμενου κανονισμού αποτελεί μια επιπλέον ένδειξη για το ότι ο τελευταίος αυτός κανονισμός έπρεπε να στηριχτεί στο άρθρο 175, παράγραφος 1, ΕΚ.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 40 Καταρχάς επιβάλλεται η παρατήρηση ότι ούτε η προσφεύγουσα ούτε οι καθών αμφοιβητούν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει συγχρόνως στοιχεία τόσο εμπορικής όσο και περιβαλλοντικής φύσης. Διαφωνούν όμως ως προς το κέντρο βάρους του κανονισμού αυτού. Ενώ δηλαδή η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός, μολονότι έχει ευεργετικά αποτελέσματα για την υγεία των ανθρώπων και το περιβάλλον, αποσκοπεί κυρίως στη ρύθμιση του εμπορίου ορισμένων επικίνδυνων χημικών προϊόντων, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, καθώς και όλοι οι παρεμβαίνοντες, ισχυρίζονται αντίθετα ότι η πτυχή αυτή του κανονισμού είναι δευτερεύουσα, καθόσον ο κυριότερος σκοπός του προσβαλλόμενου κανονισμού συνίσταται στη θέσπιση των κανόνων και των διαδικασιών που μπορούν να διασφαλίσουν υψηλό επίπεδο προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος.

- 41 Συναφώς υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η επιλογή της νομικής βάσης μιας κοινοτικής πράξης πρέπει να στηρίζεται σε αντικειμενικά στοιχεία επιδεχόμενα δικαστικό έλεγχο, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται κυρίως ο σκοπός και το περιεχόμενο της πράξης (βλ. αποφάσεις της 26ης Μαρτίου 1987, 45/86, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 1493, σκέψη 11, της 11ης Ιουνίου 1991, C-300/89, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, λεγόμενη απόφαση «διοξείδιο του τιτανίου», Συλλογή 1991, σ. I-2867, σκέψη 10, της 3ης Δεκεμβρίου 1996, C-268/94, Πορτογαλία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. I-6177, σκέψη 22, και της 13ης Σεπτεμβρίου 2005, C-176/03, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, που δεν έχει δημοσιευτεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 45).
- 42 Αν από την εξέταση μιας κοινοτικής πράξης αποδεικνύεται ότι η πράξη αυτή επιδιώκει διττό στόχο ή ότι απαρτίζεται από δύο συνιστώσες, από τις οποίες η μία μπορεί να χαρακτηριστεί ως κύρια ή δεσπόζουσα, ενώ η άλλη είναι απλώς παρακολουθηματική, η πράξη πρέπει να στηρίζεται σε μία και μόνο νομική βάση, ήτοι εκείνη που απαιτείται από τον κύριο ή δεσπόζοντα στόχο ή από την κύρια ή δεσπόζουσα συνιστώσα (βλ. αποφάσεις της 30ής Ιανουαρίου 2001, C-36/98, Ισπανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-779, σκέψη 59, της 11ης Σεπτεμβρίου 2003, C-211/01, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2003, σ. I-8913, σκέψη 39, και της 29ης Απριλίου 2004, C-338/01, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2004, σ. I-4829, σκέψη 55).
- 43 Κατ' εξαίρεση, αν αποδεικνύεται ότι η πράξη επιδιώκει συγχρόνως πολλούς στόχους ή έχει πολλές συνιστώσες, που συνδέονται άρρηκτα μεταξύ τους, χωρίς ο ένας να είναι δευτερεύων και έμμεσος σε σχέση με τον άλλο, η πράξη αυτή πρέπει να στηρίζεται στις αντίστοιχες διαφορετικές νομικές βάσεις (βλ. συναφώς, μεταξύ άλλων, τις αποφάσεις της 19ης Σεπτεμβρίου 2002, C-336/00, Huber, Συλλογή 2002, σ. I-7699, σκέψη 31, και της 12ης Δεκεμβρίου 2002, C-281/01, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. I-12049, σκέψη 35, και την προπαρατεθείσα απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2003, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψη 40).
- 44 Αυτό ακριβώς συμβαίνει εν προκειμένω. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός έχει πράγματι, από την άποψη τόσο των σκοπών του όσο και του περιεχομένου του, μια εμπορική και μια περιβαλλοντική συνιστώσα, οι οποίες συνδέονται άρρηκτα μεταξύ τους, πράγμα που σημαίνει ότι η θέσπιση της πράξης αυτής έπρεπε να στηριχτεί από κοινού στα άρθρα 133 ΕΚ και 175, παράγραφος 1, ΕΚ.

- 45 Συναφώς επιβάλλεται να υπενθυμιστεί, πρώτον, ότι, όπως προκύπτει άλλωστε τόσο από τις αιτιολογικές σκέψεις όσο και από το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', του προσβαλλόμενου κανονισμού, ο πρωταρχικός σκοπός του κανονισμού αυτού είναι η εφαρμογή της Σύμβασης του Ρότερνταμ. Όπως όμως αποφάνθηκε το Δικαστήριο στη σκέψη 51 της προαναφερθείσας σημερινής απόφασής του Επιτροπή κατά Συμβουλίου, η Σύμβαση αυτή έχει δύο συνιστώσες, τη ρύθμιση των εμπορικών συναλλαγών και την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, οι οποίες είναι τόσο στενά συνδεδεμένες μεταξύ τους, ώστε η απόφαση για την έγκριση της Σύμβασης αυτής εξ ονόματος της Κοινότητας έπρεπε να στηριχτεί στα άρθρα 133 ΕΚ και 175, παράγραφος 1, ΕΚ.
- 46 Το γεγονός βέβαια ότι μία ή περισσότερες διατάξεις της Συνθήκης έχουν επιλεγεί ως νομική βάση για την έγκριση μιας διεθνούς συμφωνίας δεν αρκεί ως απόδειξη του ότι οι ίδιες αυτές διατάξεις πρέπει επίσης να επιλεγούν ως νομική βάση για την έκδοση των πράξεων με τις οποίες θα τεθεί σε εφαρμογή σε κοινοτικό επίπεδο η εν λόγω συμφωνία.
- 47 Εν προκειμένω πάντως επιβάλλεται οπωσδήποτε να χρησιμοποιηθεί για την απόφαση έγκρισης της Σύμβασης εξ ονόματος της Κοινότητας και για τον προσβαλλόμενο κανονισμό, με τον οποίο τίθεται σε εφαρμογή σε κοινοτικό επίπεδο η εν λόγω Σύμβαση, η ίδια νομική βάση, ενόψει της προφανούς σύγκλισης των διατάξεων των δύο αυτών πράξεων, που διαπνέονται αφενός από τη μέριμνα για τη ρύθμιση του εμπορίου των επικίνδυνων χημικών προϊόντων και αφετέρου από τη μέριμνα για τη διασφάλιση της ορθής διαχείρισης των προϊόντων αυτών και/ή την προστασία της υγείας των ανθρώπων και του περιβάλλοντος από τα αρνητικά αποτελέσματα του εμπορίου των προϊόντων αυτών.
- 48 Αυτό συμβαίνει π.χ. με τα άρθρα 1, παράγραφος 1, και 2 του προσβαλλόμενου κανονισμού, στα οποία ορίζονται οι στόχοι που επιδιώκουν οι συντάκτες του κανονισμού και το καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του, με τη χρησιμοποίηση διατύπωσης

παρόμοιας με τη διατύπωση των άρθρων 1 και 3 της Σύμβασης του Ρότερνταμ, ενώ οι ορισμοί που περιέχονται στο άρθρο 2 της Σύμβασης ταυτίζονται σε μεγάλο βαθμό με τους ορισμούς που περιλαμβάνει το άρθρο 3 του προσβαλλόμενου κανονισμού.

- 49 Το ίδιο επίσης συμβαίνει κυρίως με τα άρθρα 6 έως 13 του κανονισμού αυτού, τα οποία περιλαμβάνουν τους κανόνες και τις διαδικασίες που εφαρμόζονται στο εμπόριο επικίνδυνων χημικών προϊόντων και χρησιμοποιούν διατύπωση που θυμίζει από πολλές απόψεις τους κανόνες και τις διαδικασίες που προβλέπει η Σύμβαση. Για παράδειγμα, τα άρθρα 7 και 8 του προσβαλλόμενου κανονισμού παραπέμπουν σαφώς στο άρθρο 12 της Σύμβασης, που αφορά τις γνωστοποιήσεις εξαγωγής, ενώ τα άρθρα 12 και 13 του ίδιου κανονισμού, που αφορούν τις υποχρεώσεις σχετικά με τις εισαγωγές και τις εξαγωγές χημικών προϊόντων, είναι άμεσα επηρεασμένα από τα άρθρα 10 και 11 της Σύμβασης, τα οποία παραθέτουν τις ίδιες υποχρεώσεις.
- 50 Δεύτερον, επιβάλλεται να τονιστεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός, πέρα από τον επιδιωκόμενο παραλληλισμό με τη Σύμβαση του Ρότερνταμ, στην εφαρμογή της οποίας αποσκοπεί, βάνει πέραν του πεδίου εφαρμογής της Σύμβασης, καθόσον, όπως προκύπτει άλλωστε σαφώς από την τέταρτη αιτιολογική σκέψη του εν λόγω κανονισμού, ο κοινοτικός νομοθέτης διακηρύσσει τη θέλησή του «να υπάρξει υπέρβαση των διατάξεων της Σύμβασης από ορισμένες πλευρές». Οι διατάξεις όμως που προστέθηκαν, με το πνεύμα αυτό, στον προσβαλλόμενο κανονισμό δικαιολογούσαν πλήρως τη χρησιμοποίηση όχι μόνο του άρθρου 175, παράγραφος 1, ΕΚ ως νομικής βάσης, αλλά και του άρθρου 133 ΕΚ.
- 51 Τούτο συμβαίνει π.χ. με τα άρθρα 14, παράγραφος 2, και 16, παράγραφος 1, του προσβαλλόμενου κανονισμού. Τα δύο αυτά άρθρα, από τα οποία το πρώτο επιβάλλει πλήρη απαγόρευση εξαγωγής των χημικών και των αντικειμένων που απαριθμούνται στο παράρτημα V του κανονισμού αυτού, ενώ το δεύτερο, σε συνδυασμό με τα άρθρα 1, παράγραφος 2, και 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ίδιου αυτού κανονισμού, επιβάλλει την τήρηση, σε περίπτωση εξαγωγής, των κοινοτικών διατάξεων που εφαρμόζονται στην ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων, εκτός αν οι διατάξεις αυτές έρχονται σε αντίθεση με τυχόν ειδικές απαιτήσεις του συμβαλλόμενου μέρους ή της χώρας εισαγωγής, ρυθμίζουν πράγματι άμεσα το εμπόριο των προϊόντων αυτών και τις συναλλαγές που έχουν ως αντικείμενο αυτά τα προϊόντα.

- 52 Στο πλαίσιο αυτό, οι καθών ισχυρίστηκαν κυρίως ότι η χρησιμοποίηση του άρθρου 133 ΕΚ ως νομικής βάσης δεν ήταν επιβεβλημένη, διότι, πρώτον, κατά τα προηγούμενα έτη δεν είχε σημειωθεί καμία σημαντική στρέβλωση στις ενδοκοινοτικές εμπορικές συναλλαγές και, δεύτερον, τα κράτη μέλη είναι ούτως ή άλλως υποχρεωμένα να τηρούν, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, την εφαρμοστέα κοινοτική νομοθεσία, πράγμα που προκύπτει άλλωστε από το άρθρο 10, παράγραφος 7, του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- 53 Συναφώς αρκεί να τονιστεί ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι δεν έχει σημειωθεί καμία στρέβλωση στο ενδοκοινοτικό εμπόριο των οικείων προϊόντων, το γεγονός αυτό δεν σημαίνει ότι εν προκειμένω δεν χρειαζόταν η χρησιμοποίηση του άρθρου 133 ΕΚ ως νομικής βάσης. Συγκεκριμένα, η ορθότητα της χρησιμοποίησης του άρθρου αυτού ως νομικής βάσης μιας κοινοτικής πράξης εξαρτάται από τα χαρακτηριστικά της πράξης αυτής και από το ζήτημα αν τα χαρακτηριστικά αυτά ανταποκρίνονται στα αντικειμενικά κριτήρια που ισχύουν για τη δυνατότητα χρησιμοποίησης της νομικής αυτής βάσης. Όπως όμως τονίστηκε προηγουμένως, ο προσβαλλόμενος κανονισμός ανταποκρίνεται πλήρως στα κριτήρια αυτά.
- 54 Το επιχείρημα ότι τα κράτη μέλη είναι ούτως ή άλλως υποχρεωμένα να τηρούν, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, την εφαρμοστέα κοινοτική νομοθεσία, μολονότι είναι καταρχήν ορθό, δεν ασκεί εντούτοις καμία επιρροή ως προς την επιλογή της κατάλληλης νομικής βάσης για ορισμένη κοινοτική πράξη.
- 55 Τέλος, το αναφερθέν από τους καθών γεγονός ότι υπάρχουν και άλλες κοινοτικές πράξεις, όπως οι κανονισμοί 259/93 και 338/97 ή ο κανονισμός 2455/92, που ίσχυε πριν από τον προσβαλλόμενο κανονισμό, οι οποίες στηρίζονται σε νομική βάση σχετική με την πολιτική περιβάλλοντος, δεν ασκεί καμία επιρροή στην παρούσα υπόθεση. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με πάγια νομολογία, η νομική βάση μιας πράξης

πρέπει να καθορίζεται βάσει του σκοπού και του περιεχομένου της ίδιας της πράξης και όχι ενόψει της νομικής βάσης που έχει επιλεγεί για την έκδοση άλλων κοινοτικών πράξεων που εμφανίζουν ενδεχομένως παρόμοια χαρακτηριστικά (βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση της 28ης Ιουνίου 1994, C-187/93, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-2857, σκέψη 28, η οποία αφορούσε ακριβώς την επιλογή της νομικής βάσης για τον κανονισμό 259/93).

56 Κατόπιν όλων των παραπάνω σκέψεων, πρέπει συνεπώς να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός έχει, τόσο από την άποψη των στόχων που επιδιώκουν οι συντάκτες του όσο και από την άποψη του περιεχομένου του, δύο συνιστώσες, άρρηκτα συνδεδεμένες, από τις οποίες καμία δεν είναι δευτερεύουσα ή έμμεση σε σχέση με την άλλη και από τις οποίες η μία εμπίπτει στην κοινή εμπορική πολιτική και η άλλη στην πολιτική προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος. Κατ' εφαρμογή της νομολογίας που παρατέθηκε στη σκέψη 43 της παρούσας απόφασης, ο κανονισμός αυτός έπρεπε να στηριχτεί επομένως σε διττή νομική βάση, και συγκεκριμένα στα άρθρα 133 ΕΚ και 175, παράγραφος 1, ΕΚ.

57 Όπως βέβαια έχει δεχτεί το Δικαστήριο, κυρίως με τις σκέψεις 17 έως 21 της προπαρατεθείσας απόφασης «διοξείδιο του τιτανίου», η χρησιμοποίηση διττής νομικής βάσης αποκλείεται στην περίπτωση που οι διαδικασίες που προβλέπονται για καθεμία από τις νομικές αυτές βάσεις είναι ασυμβίβαστες μεταξύ τους και/ή η σώρευση νομικών βάσεων μπορεί να θίξει τα δικαιώματα του Κοινοβουλίου (βλ. επίσης συναφώς την απόφαση της 25ης Φεβρουαρίου 1999, C-164/97 και C-165/97, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. I-1139, σκέψη 14, και την προπαρατεθείσα απόφαση της 29ης Απριλίου 2004, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψη 57). Στην προκειμένη όμως περίπτωση η ταυτόχρονη χρησιμοποίηση των άρθρων 133 ΕΚ και 175, παράγραφος 1, ΕΚ ως νομικής βάσης δεν έχει καμία από τις παραπάνω συνέπειες.

58 Πρώτον, η πρόσθετη χρησιμοποίηση του άρθρου 133 ΕΚ δεν μπορούσε εν προκειμένω να επηρεάσει τους κανόνες που διέπουν την ψηφοφορία στο Συμβούλιο, διότι το άρθρο 133, παράγραφος 4, ΕΚ προβλέπει, όπως ακριβώς και το άρθρο 175, παράγραφος 1, ΕΚ, ότι το Συμβούλιο, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων που του παρέχονται από το άρθρο 133, αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

- 59 Δεύτερον, η ταυτόχρονη χρησιμοποίηση των άρθρων 133 ΕΚ και 175, παράγραφος 1, ΕΚ δεν μπορεί ούτε να θίξει τα δικαιώματα του Κοινοβουλίου, αφού, μολονότι το πρώτο από τα δύο αυτά άρθρα δεν προβλέπει ρητά τη συμμετοχή του εν λόγω θεσμικού οργάνου στην έκδοση των πράξεων που ανήκουν στην κατηγορία της υπό εξέταση εν προκειμένω πράξης, το δεύτερο εντούτοις παραπέμπει ρητά στη διαδικασία του άρθρου 251 ΕΚ. Αντίθετα επομένως από ό,τι συνέβαινε στην προπαρατεθείσα απόφαση «διοξειδίο του τιτανίου», η σωρευτική χρησιμοποίηση των νομικών βάσεων εν προκειμένω δεν θίγει καθόλου τα δικαιώματα του Κοινοβουλίου, αφού η χρησιμοποίηση του άρθρου 175, παράγραφος 1, ΕΚ ως νομικής βάσης δίδει στο εν λόγω όργανο τη δυνατότητα να εκδώσει την πράξη σύμφωνα με τη διαδικασία συναπόφασης.
- 60 Κατόπιν όλων των ανωτέρω, ο προσβαλλόμενος κανονισμός πρέπει συνεπώς να ακυρωθεί, καθόσον στηρίζεται μόνο στο άρθρο 175, παράγραφος 1, ΕΚ.

Επί του περιορισμού των αποτελεσμάτων της ακύρωσης

- 61 Ένα από τα αιτήματα της Επιτροπής προς το Δικαστήριο ήταν, σε περίπτωση που γίνει δεκτή η προσφυγή, να διατηρηθούν τα αποτελέσματα του προσβαλλόμενου κανονισμού έως ότου εκδοθεί νέος κανονισμός.
- 62 Συναφώς υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 231, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, το Δικαστήριο μπορεί, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, να προσδιορίσει τα αποτελέσματα του ακυρωθέντος κανονισμού που θεωρούνται ότι διατηρούν την ισχύ τους.

- 63 Εν προκειμένω επισημαίνεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός άρχισε να ισχύει, σύμφωνα με το άρθρο του 26, την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, η δε δημοσίευση αυτή πραγματοποιήθηκε στις 6 Μαρτίου 2003.
- 64 Επομένως, από τις 7 Μαρτίου 2003 οι εξαγωγές και οι εισαγωγές επικίνδυνων χημικών προϊόντων διέπονται από τον κανονισμό αυτό και η Επιτροπή χρειάστηκε να λάβει, κατ' εφαρμογή του κανονισμού αυτού, πολλές αποφάσεις για την εισαγωγή στην Κοινότητα ορισμένων χημικών προϊόντων και ουσιών.
- 65 Ενόψει των στοιχείων αυτών και προκειμένου κυρίως να αποφευχθεί η δημιουργία νομικής αβεβαιότητας ως προς το καθεστώς που θα ίσχυε για το εμπόριο των προϊόντων αυτών μετά την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα αποτελέσματα του κανονισμού αυτού πρέπει να διατηρηθούν μέχρις ότου εκδοθεί, εντός εύλογης προθεσμίας, νέος κανονισμός, στηριζόμενος στις ενδεδειγμένες νομικές βάσεις.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 66 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού όμως, το Δικαστήριο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων ή εφόσον συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι. Αφού εν προκειμένω τόσο η Επιτροπή όσο και το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο ηττήθηκαν εν μέρει, πρέπει να αποφασιστεί ότι καθένας από αυτούς τους διαδίκους θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα. Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη που παρενέβησαν στη δίκη θα φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τον κανονισμό (ΕΚ) 304/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για τις εισαγωγές και εξαγωγές επικίνδυνων χημικών προϊόντων.
- 2) Τα αποτελέσματα του κανονισμού αυτού διατηρούνται μέχρις ότου εκδοθεί, εντός εύλογης προθεσμίας, νέος κανονισμός, στηριζόμενος στις ενδεδειγμένες νομικές βάσεις.
- 3) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.
- 4) Η Γαλλική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(υπογραφές)